

**Lercháč – školní časopis studentů
Cyrilometodějského gymnázia
a střední odborné školy pedagogické Brno**

38/2019 - ročník XII.

ÚVODNÍ SLOVO	3
<i>O cestování.</i> Ondřej Hanák (G3)	3
OHLÉDNUTÍ	4
<i>Dva dny se zvířaty.</i> Petr Hanák (G6)	4
<i>Den latiny.</i> Petr Hanák (G6)	4
<i>Jarmark pokusů</i>	5
<i>MUDr. Tomáš Šebek (Lékař bez hranic).</i> Petr Hanák (G6)	6
<i>Za kouzlem předvánoční Vídně.</i>	6
<i>Vánoční akademie</i>	7
<i>Tříkrálový večer</i>	8
<i>Galette des Rois (O nejlepší tříkrálový koláč)</i>	10
<i>Slavnost školy „P. Maria, Matka jednoty křesťanů“</i>	11
<i>8. Akademický den</i>	13
<i>16. Reprezentační ples.</i>	14
AKTUÁLNĚ	15
<i>Bílá prodloužená.</i> Beáta Šimíčková (G6)	15
<i>Maturita poprvé. Maturita podruhé.</i> Kristýna Mikulková, Věra Hájková (G8).16	
ROZHOVOR	17
<i>... s prof. Kateřinou Škráškovou.</i> Michala Marečková, Matěj Standara (G4) ...17	
ANKETA. Helena Císařová, Simona Kapitániková (G4)	19
STUDENTSKÁ TVORBA	19
<i>Little Strawberry Riding Hood.</i> Julie Mlčáková (G5)	19
<i>A zase ty Vánoce!</i> Tomáš Javora (G4)	20
<i>Silvestr aneb Svátek všech opilých.</i> Zuzana Mikulíková (G6)	20
<i>Jak snadno a rychle získat nepřátele.</i> Markéta Sovová (G4)	21
ZAJÍMAVOSTI. Tomáš Javora (G4)	23
VTIPY. Aneta Vobořilová (G4)	24

O cestování

Každý rok slyším a poslouchám lidi, jak se baví o tom, kdo letos kam jede na prázdniny, že Řecko je přece lepší než Chorvatsko, že jsou v módě Kanárské ostrovy, že je nemožné, aby někdo nikdy nejel k moři, a o jiných podobných nemsyslech. Vždycky když kolem těch davů u cestovních kanceláří projdu, napadá mě, proč lidé vlastně cestují.

No, asi každý cizinu milující člověk se hned začne ohánět mořem, ale já se ptám: Co je tak skvělé na louži (dobře, tak trochu větší louži), která je zajímavá jen tím, že je slaná? Všem bych proto doporučil: Kupte kilo soli, rozpusťte si ji ve vaně a vykoupejte se v ní. Tak, a až tímhle způsobem zjistíte, že na slané vodě je zvláštní jen to, že se nedá pít, dosáhnete stejného poznání, jako kdybyste jeli k moři, ale s tím rozdílem, že tohle vás bude stát asi tak dvacetkrát až třicetkrát míň.

Další věc, kterou se příslovečný „zrádce země české“ bude bránit, jsou krásy exotiky. Nikde přece nenajdeme tak krásnou přírodu než mimo Evropu! To je sice moc hezké, ale ať mi někdo povídá, jak obdivoval a užíval si exotické přírody, když měl celý zájezd průjem z pásmového přesunu, a jak si to na už jmenovaných Kanárských ostrovech užil i přes to, že žádné „Kanáry“ neviděl, protože ho hned při příjezdu kouslo něco divného, po čem celou tu dovolenou prospal.

Celkově bych vám proto řekl asi toto: Lidi, ta naše země je přece krásná, tak proč v ní nezůstat? Poznávejte krásy Česka, alespoň se z vás nikdo nepokusí

vylákat poslední úspory za suvenýry. A kdyby přece, zaplatíte mu českými penězi, česky se s ním pobavíte, nebo mu prostě hezky česky řeknete, že nic nechcete, a dokonce ani nemusíte vytahovat slovník.

Ondřej Hanák (G3)

Dva dny se zvířaty
Brno, VIDA! science centrum
15. – 16. 11. 2018

Nebo snad Hrátky se zvířátky? To je zase nějaký další ekologický program se školou? A to má být jako fakt přes noc? Asi budu nemocný... Nakonec to zas tak hrozné nebylo. Zúčastnili jsme se programu ve VIDA! science centru, který byl ve fázi testování, takže jsme se svou zpětnou vazbou podíleli na jeho finalizaci.

Během prvního dne jsme dostali pod mikroskop takové zajímavosti, jako je srst ledního medvěda nebo noha tarantule; naživo jsme se setkali se štíry, pavouky a podobnou havětí (jestli si myslíte, že tarantule je nejhorší, tak se pletete) a skamarádili jsme se se psy při workshopu canisterapie. Jak jsme se odpoledne rozcházeli do různých kroužků, naše řady řídly, ale na večerní promítání 3D filmu na dobrou noc už nás bylo zase dost.

Druhý den jsme se po malování na plátěné tašky odebrali do brněnské ZOO. Tam si nás vyzvedla paní s papouškem na rameni a vzala nás na procházku okolo levharta, který si sedal své mamince bez ostychu na hlavu, opice, kterou naučil její bratr Kájínek utíkat z klece, až k surikátám, které nakrmili živými červy.

Program jsme v ZOO zakončili, zhodnotili a rozprchlí se do svých domovů. Věřím, že nejen já jsem odcházel s příjemným pocitem po zajímavě strávených dvou dnech, které jsme, když už nic jiného, alespoň nemuseli trávit ve školních lavicích.

Petr Hanák (G6)

29. listopadu loňského roku vyrazila asi desetičlenná skupinka studentů naší školy do Prahy na tradiční Den latiny pořádaný Ústavem řeckých a latinských studií FF UK. Valnou většinu našeho zájezdu tvořili sextáni, kteří navštěvují povinné hodiny latiny, ale přidalo se k nám i několik studentů latinského semináře.

Po úvodní přednášce, která se věnovala fenoménu středověkých univerzit a na níž bylo několik stovek návštěvníků, jsme se rozdělili. V průběhu dopoledne proběhly čtyři přednáškové bloky, přičemž v každém jsme si mohli vybrat ze sedmi přednášek. Každý si tak poslechl něco o tématu, které ho zajímalo. Výběr byl velmi pestrý, až to bylo občas složité vybírání: humor ve středověkých rukopisech, římské deskové hry, chirurgie ve středověku, lidová řecká hudba, souvislosti angličtiny s latinou... Nebudu vypisovat skoro třicítku přednášek, které ten den proběhly.

Vraceli jsme se uklidnění, že latina není jen o konjugacích a deklinacích, ale že je pro mnoho lidí bránou k velmi zajímavým věcem.

Petr Hanák (G6)

Pečeť Univerzity Karlovy
 Foto © archiv FF UK

Jarmark pokusů Brno, VIDA! science centrum 6. 12. 2018

Ve čtvrtek 6. prosince 2018 se třída G4 vypravila do VIDA! science centra na netradiční experimentátorskou akci.

V rámci spolupráce naší školy, centra VIDA! a Pedagogické fakulty MU vznikl po měsících příprav a zkoušení tzv. Jarmark pokusů, na kterém se naši studenti seznámili s netradičními pokusy v ještě netradičnějším pojetí. Budoucí učitelé z pedagogické fakulty se v rámci svého předmětu Popularizace vědy pokusili vytvořit pásmo experimentů, během nichž by zajímavou formou sdělili účastníkům jarmarku jednu základní vědeckou informaci.

Hlavním cílem akce bylo nadchnout naše studenty k uspořádání podobné akce, která proběhne v květnu 2019. Nyní tedy nastává chvíle rozmyšlení nad vlastním pojetím experimentálního stánku.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**MUDr. Tomáš Šebek
(Lékař bez hranic):**

**Nejen o misích v Afghánistánu
Brno, CMGaSOŠPg, 6. 12. 2018**

Po několika letech k nám do školy díky s. Cyrile opět zavítal člen Lékařů bez hranic, tentokrát MUDr. Tomáš Šebek. Poslední hodinu dějepisu před přednáškou dělala sestřička této akci reklamu, takže jsme, když nastal Den D, věděli o panu doktorovi téměř všechno.

V učebně P01 se sešly tři třídy G6, G7 a PL2 i mnoho učitelů a přednáška je podle mě vůbec neklamala. Pan doktor nejenže představoval Lékaře bez hranic, tj. organizaci, která poskytuje zdravotnickou pomoc v místech válečných konfliktů a přírodních katastrof, ale vyprávěl i o svých vlastních zážitcích z misí v Afghánistánu a Jižním Súdánu. Slabší povahy musely mnohdy odvracet oči od plátna s fotografiemi, ale energií nabitý pan Šebek nás vzápětí dokázal rozesmát nějakým úsměvným detailem z mise.

Pan doktor si vysloužil několikanásobný bouřlivý potlesk a po hodině a půl (samozřejmě, že jsme o čtvrt hodiny přetáhli) jsme odcházeli s hlubokým obdivem k Lékařům bez hranic.

Petr Hanák (G6)

Foto © archiv T. Šebka

**Za kouzlem předvánoční Vídně
Vídeň, 17. 12. 2018**

Užít si předvánoční atmosféru vyrazili studenti pedagogických oborů na vídeňské trhy. Kromě samotných trhů a procházky městem byla tradičně na programu i prohlídka jednoho z vídeňských muzeí. Tentokrát se jednalo o Naturhistorisches Museum, tj. přírodovědné muzeum.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Vánoční akademie
Brno, KC Babylon, 21. 12. 2018

Tříkrálový večer Brno, kostel sv. Augustina, 7. 1. 2019

- benefiční koncert ve prospěch dokončení stavebních úprav ve škole
- Pěvecký sbor Cantate Brno
- Cyrilometodějský komorní orchestr
- Hosté: Schola brněnské mládeže (SBM)
Brněnský komorní sbor

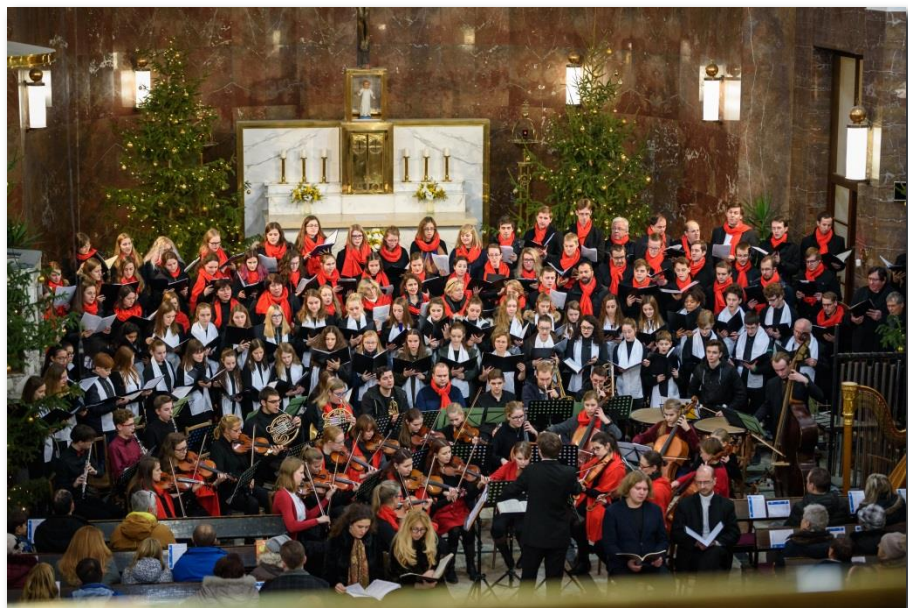

Foto © Štěpán Langášek, Vojtěch Hlávka,
Člověk a víra

**Galette des Rois
(O nejlepší tříkrálový koláč)
Gastronomická soutěž
studentů francouzštinářů G3-G8
Brno, CMGaSOŠPg, 10. 1. 2019**

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**Slavnost školy
„P. Maria, Matka jednoty křesťanů“
Brno, kostel sv. Augustina
a CMGaSOŠPg, 18. 1. 2019**

- mše sv. celebrovaná brněnským biskupem, Mons. ThLic. Vojtěchem Cíkrlem, v kostele sv. Augustina
- koncert Prague Cello Quartet
- slavnostní žehnání zrekonstruované kaple P. Marie, Matky jednoty křesťanů, a nových učeben v půdní vestavbě školy

Foto © Vojtěch Cigánek, Dušan Kadlec,
Člověk a víra

8. Akademický den
CMGaSOŠPg Brno
Brno, kostel sv. Augustina
30. 1. 2019

doc. Mgr. Jan Stejskal, MA, Ph.D.,
Univerzita Palackého Olomouc,
Filozofická fakulta,
katedra historie:
*Taková „normální“ rodinka
a operace Anthropoid*

pplk. ing. Zdeněk Mikulka, B.Th.,
Ph.D.,
Univerzita obrany Brno,
Fakulta vojenského leadershipu,
katedra leadershipu:
*Hrdinství
a současné vojenské prostředí*

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**16. Reprezentační ples
CMGaSOŠPg Brno
Brno, KC Babylon, 31. 1. 2019**

Foto © Lucie Suchánková (G6)

Bílá prodloužená

Tak a je to tady. Stojím v dlouhých bílých šatech a z nějakého důvodu se nemůžu nadechnout. Je mi hrozné vedro, jsem si jistá, že mi už zplihly vlasy. Všichni se na mě dívají. Nemusím se ani otáčet, jejich pohledy cítím skoro fyzicky, jako by mě snad svazovaly. Automaticky sahám po neexistující kapse na mých šatech, abych se mohla alespoň trochu rozptýlit mobilem. Samozřejmě marně. Tohle jsem vážně chtěla?

Často slyším, že bych si měla dávat pozor na to, co si přeji, protože přání se může splnit. Asi se nebudete divit, když přiznám, že jedním z mých největších přání z dob malé pětileté holčičky bylo stát se princeznou. Mohlo snad být něco víc, než mít na sobě krásné šaty a tančit? Být úžasnou tak, aby si ani Popelka neškrtila? Ne, nic víc pro mě nebylo. Tančit s okouzlejícím partnerem jako princezna na plese znamenalo jediné. Být absolutně šťastná. A teď tu stojím, v úplném středu pozornosti.

Jenomže je to spíše jako noční můra. Výběr šatů jsem (klasicky) odložila úplně na poslední chvíli. Řeknu vám, velká chyba! Většina šatů, co nevypadají jako dort ze stolu královny Antoinetty, byla pryč. Ty normální, tedy pokud mohou vůbec být normální šaty, byly samozřejmě zadané. Navíc v salonu obsadila místa velká skupina mých vrstevnic a nervózních matek. Všechny byly již alespoň na dvacáté krejčovské zkoušce, aby vybrané modely dokonale seděly. „No tedy, slečno, vy máte ale odvahu! Dnes jste si přišla najít šaty, když termín pro-

dloužené máte již za měsíc?“ spustila na mě zhurta prodavačka. „To v žádném případě nemůžete stihnout!“ Měla jsem sto chutí jí na to něco odvětit, ale nakonec jsem si uvědomila, že to ona mi bude utahovat korzet, tak jsem se jen zhluboka nadechla a pomalu uvolnila sevřené pěstě. Stihla jsem to, samozřejmě.

Takže teď tady stojím. Šaty kupodivu sednou. Klaplo to, ale ten pocit, který jsem si představovala jako malá, je zcela jiný. Je vlastně docela ironické, že je první bílá prodloužená záležitostí lidí ve věku 16 a 17 let. Škoda, kdyby to bylo na mě, přála bych ji holčičkám o deset let mladším. Užily by si to určitě lépe. Zavírám oči, hraje hudba. Pravou, nebo levou? Zdá se, že se mohu hýbat i nadechnout. Začínám se upřímně usmívat.

Beáta Šimičková (G6)

Foto © archiv třídy G6

Maturita poprvé...

Maturita, slovo, které všechny studenty pronásleduje od chvíle, kdy nastoupí na střední školu. Začíná to nevinně. Nejdříve je maturita záležitostí vzdálené budoucnosti, pouhá výhrůžka učitelů, proč si danou informaci musíte pamatovat. Snad žádný student by nedokázal spočítat, kolikrát za studium slyšel frázi: „Tohle si pamatujte, to se vám bude hodit k maturitě.“ Čím starší však student je, tím víc se představa maturity stává hrůznější. Najednou si totiž uvědomíte, že jste právě nastoupili do maturitního ročníku a že všechna vaše předsevzetí o přečtení povinné četby a přípravách na přijímačky během prázdnin ztroskotala.

Po uvědomění si, že z maturity se stala blízká budoucnost, si většinou každý student musí projít všemi fázemi přijetí tohoto faktu. Nejdříve se většina studentů uchýlí k popírání této nemilé skutečnosti, ale jelikož zvláště v maturitním ročníku si každý učitel dává záležet na neustálém připomínání studentům, že už teď je pozdě začít se učit, student dojde závěru, že se maturitě stejně nevyhne. Klasicky následuje střídání extrémního odhodlání zvládnout vše - a to nejlépe v jeden den - a totální prokrastinace.

Největší panika však nastává v lednu, kdy se do všeho ještě přimíchá nutnost podání přihlášek na vysokou školu. Co se děje dál, to vám zatím neřeknu, protože jsem se ještě nedostala přes fázi lednové paniky. Budu si ale držet palce, aby to nakonec všechno nějak vyšlo mně i všem ostatním maturantům.

Kristýna Mikulková (G8)

Maturita podruhé...

O maturitě se říká, že je zkouškou dospělosti. Na druhou stranu maturitu má prý každý blbec. Někteří říkají, že maturita je horší než kterákoliv zkouška na vysoké škole, ale zároveň je to pohodička a zvládne ji každý. Tak o co tedy jde?

Maturita se pokládá za nejtěžší a nejobávanější zkoušku asi z toho důvodu, že je první. První velká zkouška. První velký stres. Osm let studujeme na jedné škole, píšeme prověrky, občas nás někdo vyzkouší, ale to je tak všechno. A potom najednou máme v jeden den uspět ve zkoušce ze čtyř předmětů z látky za čtyři roky, oblečení v saku nebo šatech před komisí, s vědomím, že na této zkoušce závisí naše budoucnost. Což je možná trochu přehnané vzhledem k tomu, že vlastně jen potřebujeme potvrzení o úspěšném ukončení vzdělání, aby nás vzali na vysokou. A nikoho nezajímá, jak moc úspěšné opravdu bylo. Navíc se není čeho bát, učitelé nás přece podrží. Tedy tak to aspoň všichni absolventi tvrdí. Nikomu z učitelů se určitě nechce celé toto představení opakovat na podzim a znovu pozorovat, jak se trápíme.

Zkrátka hlavní je se nestresovat, všechny otázky v podstatě známe předem a není nic, co by nás mohlo zaskočit. Obzvláště s obrovskou výhodou našeho téměř třítydenního svatého týdne, kdy budeme mít spoustu času, který využijeme na přípravu. Idylka, která se možná nesetká s realitou, ale kdo ví, třeba sami sebe nakonec překvapíme.

Věra Hájková (G8)

... s prof. Kateřinou Škráškovou

1. Mohla byste nám, prosím, něco o sobě povědět?

Vyjmenuji snad jen několik čísel: 70 – 5 – 30 – 4 – 1 – 95. Najdete mezi nimi počet mých dětí, součet jejich věku, počet mých vnoučat, rok mého narození, kolik let v manželství letos oslavím a to, z kolika sourozenců pocházím. Na pořadí zkuste přijít sami. ☺

2. Které školy jste v mládí studovala?

Po 8. třídě ZŠ jsem se vydala na tehdy ještě čtyřleté Gymnázium Lerchova na Lerchově ulici v Brně. Přestože se dnes jedná o zcela jinou instituci, učím vlastně po letech v prostorách, kde jsem i já získala vzdělání. No a poté následovala Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, což bylo tehdejší jméno Masarykovy univerzity.

3. Jak jste se dostala k učitelské profesi? Byl to Váš sen již od dětství?

Úplně snem bych to nenazvala, v každém případě jsem si na školu hrála ráda od dětství a na druhém stupni základní školy jsem už byla víceméně rozhodnutá stát se učitelkou.

4. Byl pro Vás český jazyk vždy prioritou? Nepřemýšlela jste, že byste učila i jiné předměty?

Čeština mě vždycky bavila, ale milovala jsem i dějepis, který jsem chtěla také studovat. Vzhledem k tehdejší politické situaci jsem však na učitelskou profesi nedostala doporučení, dějepis tedy padl, protože v kombinaci s češtinou ho bylo

možné studovat jen v rámci pedagogické aproby. Nakonec jsem češtinu vystudovala jako studium odborné (nepedagogické), učitelskou aprobaci jsem si doplnila až v 90. letech, kdy už náboženské důvody nebyly překážkou...

5. Jste s učením, jakožto s povoláním, spokojená?

Učení může být práce krásná i ošidná, je totiž psychicky dost vyčerpávající. Já mám to štěstí, že mě i po letech tato práce baví, a to především díky studentům, s nimiž se setkávám.

6. Co Vás baví na učení žáků?

Nejvíce mě baví to, že mohu pracovat s mladými lidmi. Je skvělé pozorovat, jak se studenti mění a dospívají. Je to pro mne osobně velmi obohacující. Studenti mi pomohli získat nadhled, trpělivost a snad i to, abych se nebrala příliš vážně. Často mě opravdu pobavili. Učení není práce jednotvárná, rozhodně se nenudím. A kdyby vás náhodou zajímalo i to, co mě na učení nebaví, tak jsou to opravy písemných prací...

7. Je výuka na gymnáziu náročná? Jak odpočíváte? Jak trávíte svůj volný čas?

Výuka (a je jedno, zda na gymnáziu, či na jiné škole) může být někdy opravdu náročná, záleží hodně i na tom, jak poctivě k ní člověk přistupuje. Ale rozhodně si nemíním stěžovat, mnoho profesí je jak fyzicky, tak psychicky mnohem náročnějších. Volný čas trávím převážně s rodinou. Ráda relaxuji s dobrou kávou u knížky či poznáváním nových krajů někde na cestách. A pokud se k tomu přidá ještě něco dobrého na zub, je to dokonalé.

8. Co byste vzkázala těm, kteří by se chtěli stát učiteli?

Verba movent, exempla trahunt.

Děkujeme za rozhovor!

Michala Marečková, Matěj Standara (G4)

Mgr. Kateřina Škrášková

- narozena 23. 4. 1970
- po studiích na Gymnáziu Lerchova Brno absolvovala Filosofickou fakultu UJEP/MU Brno, obor česká filologie – polská filologie
- mezi její koníčky patří cestování, literatura, divadlo, historie
- žije v Brně
- je vdaná, má tři syny a jednu dceru

Foto © Lucie Suchánková (G6)
a archiv Kateřiny Škráškové

V období mezi pololetními a jarními prázdninami nás zajímalo:

Máte rádi sních?

Viktorie Valentová (G1)

Sních mám ráda, protože mám ráda zimní sporty, jako je např. lyžování.

Pavína Marečková (G1)

Sních mi vadí hlavně proto, že když sněží, tak mají všechny spoje zpoždění a nemůžeme se skoro nikam dostat. Jinak mám sních ráda.

Dana Biskupová (G7)

Sních mám ráda, ale zimu ne. Sních je hezký a zábavný, ale zima není. A když je pak z něj ve městě břečka a náledí, tak to taky nemám ráda.

Magdalena Kovářová (PL3)

Zimu nemám ráda, ale sních paradoxně ano. Protože vždy, když je zima, tak na sebe musím navlékat tisíc věcí, a i tak je mi zima.

Mgr. Ladislav Zemánek

Mám rád sních. Vyrostl jsem na horách. Ale mrzí mě, že ho není tolik, co bývalo. A také mám rád lyžování (takže sních mám rád).

Kabinet českého a francouzského jazyka

Sních máme rádi. Spojujeme si ho s klidem, pohodou a čistotou. Ale když pak jdete do města, tak jsou chodníky zabláčené. Ale v horách nebo v přírodě je sních úžasný.

Helena Čísařová, Simona Kapitániková (G4)

Short story in english

Little Strawberry Riding Hood

Once upon a time there was a girl named Amelia Forest. She loved ice cream. Her favourite ice cream was strawberry-flavoured and because the hood of her cloak was always dirty with a bit of strawberry ice cream, they would call her Little Strawberry Riding Hood or the shorter form of this nickname, Strawberry. She had inherited her love for ice cream from her grandfather and that's why she went to visit him.

She left the house with a basket full of ice cream. She walked something about mile, when she saw a big wolf. Since Strawberry had never before heard of or seen a wolf, she didn't know that they could be dangerous, so she started talking to him. "Hi. I'm Amelia Forest but they call me 'Little Strawberry Riding Hood' or 'Strawberry'. And what is your name?" said Strawberry. The wolf looked at her, only stared at her and didn't answer because he was only a wolf. And wolves can't talk. Strawberry didn't give up and she asked him again. "I said that I'm Strawberry and I am asking what your name is!" She screamed because she thought that it was just that the wolf couldn't hear her. The wolf bared his teeth at her and Strawberry interpreted it that he was just hungry. "Oh, I see you are hungry. I'll give you some ice cream." and she gave him a bowl of ice cream. The wolf, who had wanted to eat Strawberry, smelled the bowl and then tasted

it. He began to like ice cream and he never left Strawberry.

And this is the end of a very instructive story about how ice cream can save your life and how you can find your best friend.

Julie Mičáková (G5)

Fejeton

A zase ty Vánoce!

Když se mě někdo zeptá, co si představím pod slovem Vánoce, nesdělím mu, že to pro mne znamená čas pohody a míru, ani nějaké nadšené setkávání se svými bližními, nýbrž jen neskutečný chaos a nátlak lidí na člověka samotného. Asi nejsem dostatečně konkrétní, proto vám nyní vylíčím průběh Vánoc, jak ho znám já.

Začal bych koncem listopadu, protože kdy jindy než nyní máme vůbec možnost zakusit onen báječný pocit toho, že se to už blíží. Říkám to proto, že potom na toto téma nebude ani pomyšlení. V tuto dobu se dá na první pohled rozeznat změna v chování prodavačů a vzhled nákupních center. Vlezlé vánoční stromečky s kupou ukázkově hranatých dárků jsou na každém kroku. Hudební umělci si už zamlouvají obrovská pódia na největších náměstích, děti si barevnými fixami čmárají do katalogů, aby je pak následně odevzdaly rodičům s výmluvným pohledem „Kup mi to!“.

Popojedeme. Nacházíme se v raném období prosincovém. Pokud jsou obchody někdy nejvíc zaplněny, pak je to právě nyní. Davy lidí se valí do obchodních center a mámy mají ještě více tašek než obvykle. Všude už vyhrávají koledy naplno. Přeplněné vánoční trhy, všude

přítomné vánoční ozdoby, ale hlavně ta komerce! Lidé se nebojí utrácet, protože se nechávají jako ovce vcucnout davem, který je odvádí od rozumného uvažování.

Pokud jste si mysleli, že tady asi něco není v pohodě, pak vězte, že nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůře. A to nastává právě na Štědrý den. Obrovský shluk lidí, kteří ještě na poslední chvíli shánějí dárky. Všichni se snaží k přátelům chovat krásně a věře jim přejí požehnané svátky, ale duchovně jsou někde úplně jinde.

Zatímco medovým hlasem odříkávají naučené fráze, v hlavě jim to „šrotuje“ o posledních přípravách dárků, shánění kapra či řezání borovičky v místní oboře. Kolem druhé odpoledne jsou už všichni rozmrzelí, poněvadž neobědvali (to aby zahlédli zlaté prasátko), přesto se musí zúčastnit tradičních návštěv prarodičů, dvě hodiny popíjet kávu a rozmlouvat o idyle Vánoc. A kolem čtvrté to přijde. Po štědrovečerní večeři, kdy jsou k sobě všichni milí, nastává jedině: televize, a hlavně dárky.

Následující den se všechno kouzlo Vánoc vytratí, jelikož je už po dárcích a žádné překvapení se už nekoná. Nezbyvá než počkat na další Vánoce, kdy to celé začne nanovo. Tak šťastné a veselé!

Tomáš Javora (G4)

Silvestr aneb Svátek všech opilých

Každý z nás to jistě už zažil. A pokud ne, tak nezoufejte, však na vás se dostane. A o čem to vlastně mluvím? O sdílení dopravního prostředku, jmenovitě tramvaje, s člověkem či skupinou pod vlivem různých neznámých substancí. Tito lidé

totiž vlivem alkoholu ztratí veškeré své hranice a pustí se do aktivit, které by jim jejich zesnulý mozek jistě v bdělém stavu zakázal provést.

Ale jak to vlastně všechno souvisí s tramvají? Milí zlatí, rovnice opilí + tramvaj totiž vždy vyjde záporně. A proto nevinný přihlížející prostě nemůže hned po nasednutí do tramvaje čekat, že se mu tato jízda stane ukázkou rozvážnosti, střídmosti a dobrých mravů dnešní mládeže. Ukazuje se totiž, že lidé pod vlivem si rádi dávají pusu na špacír. A nejen to! Z jejich slov by se i dlaždič červenal. Taková přehlídka slov se totiž tak často nevidí. Tolik „vole“, „hele, kámo“ a „neštví“ by totiž přemostilo vzdálenost mezi Londýnem a Brnem. A také jejich odér se po požití alkoholu radikálně změní, nemluvě o jejich chování. Jejich zredukované mozkové buňky totiž považují za legrační vylučování tělesných tekutin všude v dosahu 5 metrů. A ještě v tom pořádají soutěže. Díky tomu se interiér tramvaje stává pohřebišťem sedaček, madel a zapomenutých tašek.

Není tedy divu, že tato cesta mi teď, v odstupu několika týdnů, připadá jako procházka dábelským růžovým sadem. A co hůř - to už tedy nikomu vážně nepřeju - je prožít toto všechno na Silvestra, kdy poslední dějství začíná už v 23:59. Neboť v tu dobu některá nedočkavá individua začínají s odpalováním náloží. V tu ránu se totiž v těchto málo ohrožených taxonech konečně probudí jejich instinkty a začnou prchat. A jelikož ze zamčeného prostoru, když řidič to vzdá a zavolá policii, se uniká opravdu špatně, tak si na pomoc rádi vezmou výše řečené sedačky a, s nečekaným projevem Herkulovy síly,

je urvou z míst a využijí k vytvoření nouzového východu.

Proto není nad to, když jako nějaký superhrdina vystupujete z poničeného kovového obra, nad hlavou vám obloha hraje všemi barvami za doprovodu Verdiho *Messa de Requiem*, zatímco vás osvětluje 3D světlo policejních sirén.

A vy si jen myslíte, jak se to vlastně stalo? Jak to, že DPMB smíchaný s DPNB (Dospívající a Pubertáci, Naděje Budoucnosti) a kapkou Silvestra, je tak nesynchronická kombinace? Asi proto, že na Silvestra, na Svátek všech opilých, opravdu vylézají z děr všichni hadi a štíři.

Zuzana Mikulíková (G6)

Jak snadno a rychle získat nepřátele

Musím říct, že tuto otázku mi již mnoho lidí položilo. To proto, že na základní škole jsem získala titul nejméně oblíbená tichá šprtka, což je něco, po čem touží všichni. Ale abyste tuto cenu získali, musíte mít hned několik vzácných vlastností. Opravdu těžko se získávají, nejlepší je, když se s nimi narodíte. Pokud jste ale schopní herci a lháři, které všichni milují, máte to opravdu jednoduché.

Hned na začátek je nutno zmínit, že opravdu záleží na povaze člověka, z kterého chcete mít nepřátele. Pokud například budete asertivně diskutovat s asertivním člověkem, mohlo by se stát něco opravdu špatného – mohli byste se stát přáteli. A to přece nechceme. Ovšem pokud budete křičet na cholerika, máte pouze padesátiprocentní šanci. Hodně záleží nejen na vkusu vaší oběti, ale také na vás. Musíte být tvární a umět střídat emoce na spínač, jak to je například ve

všech dobrých knihách. Nejlepší je, když jste emocionální a náladoví.

Dejme tomu, že si chcete znepřátelit cholerického člověka. Zde máte dvě možnosti. Jak bylo řečeno výše, můžete se chovat jako on. Na všechny křičet, vztekat se, dupat a mlátit všechny okolo sebe, včetně jeho. Velmi dobré je, když se chováte opravdu sebevědomě a děláte, že máte vždycky pravdu jen a jen vy. Dotyčný vás může ale přijmout jako přítele. Řekne si: „Páni, on je jako já, je to má správně duše!“ Proto bych vám tuto metodu úplně nedoporučila. Zaručená je ta druhá, má oblíbená: asertivní chování. Představte si, že zuříte. Mlátíte se vším, co vám přijde pod ruku. Zatínáte pěsti. Chcete někomu pořádně ublížit. A pak se vám do cesty postaví někdo s andělským obličejíčkem a začne na vás mluvit jako na malé nezbedné dítě. Řekne vám, že má pravdu on a ne vy, stále s úsměvem, poplácá vás po rameni a odejde. Tento způsob funguje opravdu dobře. Léta jsem to testovala na své sestře. Nejlépe to funguje, když objevíte tón hlasu a nějakou větu, která váš protějšek rozčílí tak, až mu bude z uší vycházet pára. Zaručuji vám, že vás potom bude naprosto a bezpodmínečně nenávidět.

Další typ je poněkud náročnější. Jsou to obecně veselí, docela extrovertní lidé, ale jako všichni se taky někdy naštvou. V tomhle případě mě napadá jediné řešení, a to sebevědomí. Pokud se v okolí těchto lidí budete chovat jako malé rozmazlené děti, co mají vždycky pravdu, a co víc, pokud ji opravdu vždycky budeme mít, budou vás nesnášet. Musíte jim dát najevo, že jste lepší než oni, víte víc, máte víc, znáte víc. Pokud jsou to zároveň netrpěliví lidé, situace se

opravdu zjednodušuje. Stačí, když jim přestanete odepisovat na důležité zprávy, budete vždycky chodit pozdě a loudat se. Když k tomu přidáte sebevědomí a přehnanou sebelásku, do dvou týdnů máte další nepřátele.

Teď se přesuneme k dalšímu typu osoby, který ale může mít jak rysy cholerika, tak flegmatika, sangvinika či melancholika. Totiž introvert. Obecně platí, že introverti nemají rádi lidi. Ale protože každý introvert je jiný, nedá se přesně říct jedna věc, která vytočí všechny. Dejme si příklad. Introvert, nesnáší mluvení nahlas, občas cholerik, který ale nekřičí, často mívá stavy sebenenávisti nebo šílené radosti. Takového člověka může vytočit hned několik věcí. Když má například prezentovat referát, je ve stresu. A když je ve stresu, může ho vytočit i cvakání propisky. Pokud je to knihomol, stačí mu vytrhnout knížku z rukou a začít z ní nahlas číst. Mě osobně to vždycky rozzuří k nepříčetnosti. Někoho může rozzuřit i to, když nestihne autobus, hloupé vtípky na účet někoho z rodiny nebo prozrazení tajemství. Někdy stačí, když mu ujíte kousek svačiny. Introverti bývají docela mírumilovná stvoření, ale zaručuji vám, že pokud uděláte všechno, co je výše vypsáno, bude vás „milovat“.

Na světě nejsou dva lidé stejní, a proto je tento text pouze příkladem. Doufám, že jsem vás inspirovala a že brzy budete obklopeni lidmi, kteří vás ze srdce nenávidí. Je úžasné rozhlédnout se po třídě a vidět vražedné pohledy všech okolo. Když se ale podíváte do zrcadla, uvidíte sami sebe s korunkou na hlavě a titulem „všemi nenáviděný“. Po čemž samozřejmě všichni touží. Nebo ne?

Markéta Sovová (G4)

Elon Musk chce z výletů do vesmíru učinit poměrně rutinní záležitosti, V posledních dnech byla zveřejněna podoba jeho nové rakety, která se bude lesknout jako zrcadlo. Mělo by jít o zatím největší raketu vůbec. Elon Musk chce s raketou létat na planetu Mars. Výroba lodě probíhala v Los Angeles a již v září minulého roku jsme mohli vidět fotografie jejích částí. Na vyzkoušení Elon Musk vybuduje prototyp, jehož průměr bude odpovídat plánovaným 9 metrům, ale výška bude poněkud nižší. Tento prototyp bude poprvé vyzkoušen letos na jaře, v březnu či v dubnu. Právě zde bychom se měli dozvědět o finální a neměnné podobě Starship.

Zdroj:

<https://www.objevit.cz/elon-musk-prorazi-ve-vesmiru-zrcadlovou-raketou-starship-t236228>

V současnosti se nejdelší plot světa nachází v Austrálii. Je dlouhý neuvěřitelných 5163 km. Svoji délkou tak předčí dokonce i pět metrů vysokou zeď Donalda Trumpa. Plot byl postaven v 19. století, aby chránil ovce před divokými šelmami.

Zdroj:

<https://g.cz/8-zemepisnych-zajimavosti-ktere-zmeni-vas-pohled-na-svet/#>

Rozumíte těmto slovenským slovům?

- žemľa
- bravčové
- cencúľ
- cintorín
- chrbát
- klamár
- nohavice
- pečiatka
- sobáš
- žuvačka

Řešení:

- houska
- vepřové
- rampouch
- hřbitov
- hřbet
- lhář
- kalhoty
- razítko
- svatba
- žvýkačka

Tomáš Javora (G4)

Udýchaný muž příběhne k farmáři stojícímu na poli a zeptá se: „Promiňte, pane, mohl bych vám přeběhnout támhle po tom poli? Hrozně potřebuju stihnout vlak v 16:23!“

Zemědělec pokrčí rameny a odpoví: „Ale jo, klidně. A když si vás všimne můj býk, stihnete i ten v 16:05.“

Když vidím čokoládu, slyším v hlavě dva hlasy. Ten první říká: „Musíš sníst tu čokoládu.“ Ten druhý hlas říká: „Slyšelas dobře. Sněz tu čokoládu.“

Římský voják přijde s přáteli do baru a zvedne dva prsty: „Pět piv, prosím!“

Policista: „Pane, můžete se identifikovat?“ Řidič vytáhne zrcátko a s jistotou prohlásí: „Ano, jsem to já.“

„To je úžasné – ta vaše pohovka má masážní funkci – a dokonce je vyhřívána!“
„Sedíte nám na kočce.“

Pesimista: „Horší už to být nemůže.“

Optimista: „Ale kdepak, to víš, že může!“

Chtěl jsem si pěstovat vlastní jídlo, ale nepodařilo se mi nikde sehnat slatinová semínka.

Pepíček se ptá tatínka:

„Tati, odkud se bere vítr?“

„To nevím.“

„A tati, proč jsou kytky zelené?“

„Nevím.“

„A tati, proč je země kulatá?“

„Nevím.“

„Nevadí, že se tě pořád ptám?“

„Kdepak, synu, jen se ptej, jinak se nic nedozvíš.“

Včera jsem spálil 1200 kalorií. Zapomněl jsem pizzu v troubě.

Lidová moudrost moderní doby:

— Kdo se moc ptá, málo googlí.

— Spam nechodí po horách, ale po li-dech.

— Kam Facebook nemůže, tam nastrčí Like button.

— Každý chvílku tahá torrent.

— Všechno padá, co software má.

— Co můžeš tweetnout dnes, neodkládej na zítřek.

— Bez peněz do Apple Storu nelez!

— Tak dlouho se chodí s Acerem do práce, až mu víko upadne.

— Co na srdci, to na Facebooku.

— Všude dobře, s WiFi nejlíp.

— Tak dlouho se chodí s otázkou na Seznam, až se zajde na Google.

— Kdo chce kam, nabourá se tam.

— Tříkrát zálohuj, a jednou formátuj!

„Dobrý den, děti,“ zahajuje první vyučovací hodinu po zimních prázdninách učitelka.

„Co si v novém roce přejete nejvíc?“

Ze zadní řady se ozve:

„Sednout si.“

Paní učitelka se ptá dětí: „Máte někdo rád hudbu?“

Čtyři žáci se přihlásí a paní učitelka jim řekne:

„Výborně, vyneste ten klavír z přízemí do pátého patra.“

**Lercháč – školní časopis studentů
Cyrilometodějského gymnázia a
střední odborné školy pedagogické
Brno**

Redakční rada:

Michala Marečková, Matěj Standara,
Helena Císařová, Simona Kapitániková,
Tomáš Javora, Aneta Vobořilová, Petr
Hanák, Mgr. Monika Vondráková, Ph.D.
(s. Cyrila)

Jazyková korektura a sazba:

Mgr. Monika Vondráková, Ph.D.
(s. Cyrila)

Návrh titulní strany:

Zbyněk Řehoř

Redakce:

Lerchova 63, 602 00 Brno

Časopis vychází za podpory Společenství
přátel Cyrilometodějské školy Brno z. s.

Veškeré příspěvky jsou přijímány výhrad-
ně v elektronické podobě v maximálním
rozsahu tří normostran na adrese [caso-
pis@cmgp.cz](mailto:caso-
pis@cmgp.cz). Redakce si vyhrazuje právo
na jejich případné zkrácení.

Toto číslo vychází v únoru 2019.
Jeho elektronickou podobu naleznete na
[http://www.cmgp.cz/skolni-casopis-
lerchac/](http://www.cmgp.cz/skolni-casopis-
lerchac/).

Uzávěrka příštího čísla je 30. 4. 2019.